

Nr 57.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående utsträckning i vissa fall av i 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen stadgade tidsfrister för åtnjutande av tullfrihet; given Stockholms slott den 12 februari 1943.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:ts Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12 februari 1943.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför.

Enligt 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen må på särskild framställning tullfrihet under viss tid medgivas för

a) varor, som inkomma:

för att repareras eller kompletteras inom landet och som äro avsedda att därefter återutföras;

för att komplettera vara, som är avsedd att utföras ur riket;

för att förevisas såsom prov eller mönster eller såsom utställningsföremål och därefter återutföras och vilka sålunda icke äro att anse såsom i försäljningssyfte införda;

för att användas såsom modeller eller mätverktyg eller för annat dylikt ändamål vid tillverkning av exportvara och som äro avsedda att därefter återutföras;

för att användas vid anordnade tävlingar, idrottsfester eller under andra liknande förhållanden, vid tillfälliga föreläsningar eller tillfälliga teater- eller cirkusföreställningar och därefter återutföras;

för att avprovras och eventuellt återutföras; dock endast då fråga är antingen om enstaka föremål eller om varor, som icke skäligen kunna antagas vara införda i försäljningssyfte; eller

för att användas vid avprovning av vara, som är avsedd att utföras;

b) med varor inkommande emballage, som icke skall inräknas i varornas vikt eller värde och som är avsett att återutföras, ävensom för återutförelse avsedda järncylindrar, vilka inkomma med förtätade gaser och för vilka särskild tull skall utgå;

c) särskilt inkommande emballage, avsett att återutföras med varor, dock med undantag av begagnade smördrittlar;

d) instrument, redskap, verktyg och andra dylika föremål, vilka införas under sådana omständigheter, som i 5 § f) tulltaxeförordningen avses, men för vilka tullfrihet enligt nämnda författningsrum icke medgives;

e) radiomottagningsapparat, som medföres av resande, vilken endast tillfälligtvis skall vistas inom riket; samt

f) sto, som införas för att betäckas och därefter återutföras.

Tullfrihet enligt nämnda författningsrum må icke medgivas för längre tid än ett år från införelsen, dock må tiden utsträckas till högst två år, då tullfrihet medgives för varor, som inkomma för att användas antingen såsom modeller eller mätverktyg eller för annat dylikt ändamål vid tillverkning av exportvara eller ock vid avprovning av vara, som är avsedd att utföras.

Närmare bestämmelser för tillämpning av den i ovanberörda författningsrum förutsatta temporära tullfriheten äro meddelade i 58—71 d §§ tillämpningsföreskrifterna till tulltaxeförordningen.

Genom proposition den 7 mars 1941, nr 147, föreslog Kungl. Maj:t riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t för tiden intill utgången av juni månad 1943 att i särskilda fall medgiva utsträckning av tullfrihet, varom i ovanberörda författningsrum stadgas, utöver däri bestämd längsta tid.

Sedan riksdagen i skrivelse den 2 april 1941, nr 148, lämnat det begärda bemyndigandet, förklarade Kungl. Maj:t i brev till generaltullstyrelsen den 9 april 1941 Sig vilja, efter framställning i varje särskilt fall av vederbörande varuhavare, meddela beslut, huruvida och i vad mån tullfrihet finge åtnjutas utöver i oförmälda författningsrum stadgad längsta tid. Sådan utsträckning av tiden för åtnjutande av tullfrihet har därefter, på särskilda framställningar, medgivits av Kungl. Maj:t i åtskilliga fall.

Efter anmodan har generaltullstyrelsen i skrivelse den 29 januari 1943 avgivit yttrande rörande behovet av förlängning av tiden för det av riksdagen lämnade bemyndigandet och därvid anfört, att då de skäl, vilka legat till grund för bemyndigandet, fortfarande syntes vara för handen, en ut-

sträckning av giltighetstiden för detsamma, förslagsvis intill utgången av juni månad 1945, syntes styrelsen vara påkallad.

De försvarade handelsförbindelserna med utlandet göra det fortfarande önskvärt, att möjlighet beredes Kungl. Maj:t att utsträcka tidsfristerna för temporär tullfrihets åtnjutande i de fall, varom här är fråga. Jag förordar, att härför erforderligt bemyndigande, vilket synes böra gälla för tiden 1 juli 1943—30 juni 1945, inhämtas hos riksdagen. Därvid förutsätter jag, att bemyndigandet må tillämpas även i fråga om redan utgångna tidsfrister, så vida ansökning om förlängning göres i fall, då tull ännu icke erlagts.

*Departements-
chefen.*

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att bemyndiga Kungl. Maj:t för tiden 1 juli 1943—30 juni 1945 att i särskilda fall medgiva utsträckning av tullfrihet, varom i 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen stadgas, utöver i nämnda författningsrum bestämd längsta tid.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

R. Wærneman.
